

Р Е Ш Е Н И Е № 1 2 4

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

гр . Перник, 02 юни 2011 г.

Административен съд- Перник, касационен състав, в публично съдебно заседание на осемнадесети май, две хиляди и единадесета година в състав :

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ИГНАТ ГЕОРГИЕВ

ЧЛЕНОВЕ: СТЕФАН СТАНЧЕВ
ЕМИЛИЯ ИВАНОВА

при секретаря Е.В. и в присъствието на представител на Окръжна прокуратура - Перник, прокурор Стефанова, като разгледа докладваното от съдия Георгиев к. н. а. х. д. № 103 по описа за 2011 година на Административен съд - Перник, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл . 208 и сл . от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл . 63, ал . 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН) .

Образувано е по касационна жалба от ЕТ „****“ , гр. Перник против решение №112 от 08 . 03 .2011 г . на Районен съд - Перник, постановено по н. а. х. д. №1459 по описа на съда за 2010 г. С атакуваното решение е потвърдено наказателно постановление №23-2301898/29.09.2010 г., издадено от Директор на Дирекция „Инспекция по труда“ (ИТ) - София, с което на жалбоподателя за нарушение по чл . 63, ал . 2 от Кодекса на труда (КТ) е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 1500 (хиляда и петстотин) лв. на основание чл . 414, ал . 3 от КТ.

В касационната жалба са наведени основания за незаконосъобразност и неправилност на атакувания съдебен акт, като постановен в нарушение на материалния закон . Въз основа на това от настоящия съд се иска да отмени обжалваното решение и да се произнесе по същество, като измени процесното НП с прилагане на разпоредбата на чл . 415в от КТ за третиране на нарушението като маловажно.

Касационният жалбоподател не се явява в съдебно заседание представлява се от адв . Сотиров. Заявява, че поддържа жалбата.

Ответникът по жалбата - Дирекция „ИТ“ - София не се явява, не изпраща представител. В законоустановения срок същия е

депозирал възражение срещу постъпилата жалба чрез ю. к. Елица Василева.

Окръжна прокуратура - Перник, чрез прокурор Стефанова, дава заключение, че жалбата е неоснователна, решението на Районен съд - Перник е правилно и законосъобразно и като такова следва да бъде оставено в сила.

Административен съд - Перник, след като разгледа делото по реда на чл. 217 и сл, от АПК, взе предвид наведените от жалбоподателя касационни основания и прецени събраните по делото доказателства и доводите на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в срок и от страна в административнонаказателното производство, поради което се дължи нейното разглеждане по същество. Пред касационната инстанция страните не са представили нови писмени доказателства в подкрепа на твърденията си.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Районен съд - Перник, въз основа на представените и събрани пред него писмени и гласни доказателства е намерил за безспорно установено от фактическа страна, че- на 04.08.2010 г. в 10:56 ъ в обект - автомивка, находяща се в гр. Перник, стопанисвана от жалбоподателя в настоящото производство, същият, в качеството му на работодател, е допуснал до работа като мияч на превозни средства лицето Емил Велинов, преди да му е предоставил заверено копие от уведомлението до съответното ТД на НАП по чл. 62, ал. 3 от КТ за сключения с работника на 03.08.2010 г. трудов договор. Нарушението е установено от контролни органи на Дирекция „ИТ" при извършване на проверка по спазване на трудовото законодателство. Резултатите от проверката са обективирани в протокол. Вследствие на така констатираното нарушение и след извършена последваща документна проверка, на 05.08.2010 г. на ЕТ „****", гр.Перник е съставен АУАН, въз основа на който е издадено процесното НП.

При така установеното от фактическа страна, Районен съд - Перник е приел от правна такава, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи, в необходимата форма и при спазване изискванията на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН, без допуснати съществени процесуални нарушения, ограничаващи правото на защита на наказаното лице, които да съставляват основания за отмяна. Визираното в НП административно нарушение е прието за безспорно установено, подкрепено с достатъчно и непротиворечиви доказателства, за да бъде ангажирана административнонаказателната отговорност на жалбоподателя. Районният съд не е уважил съдържащото се в жалбата искане нарушението да бъде преквалифицирано като маловажно, поради липса на предпоставките по чл. 415в от КТ за това.

Настоящия съдебен състав споделя изцяло позицията на Районен съд - Перник.

От събраните и обсъдени в мотивите на първоинстанционното решение доказателства, се налага безспорният извод, че

каса торът е извършил описаното в АУАН и НП нарушение по чл. 63, ал. 2 от КТ, за което правилно е санкциониран на основание чл. 414, ал. 3 от КТ, като му е наложена имуществена санкция в минимален размер. Районният съд е възприел, че фактическото предоставяне на работна сила е към датата и часа на проверката. Към този момент, видно от представената по делото справка от НАП за приети и отхвърлени уведомления по чл. 62, ал. 4 от КТ от дата 04.08.2010 г., 14:48 ъ, уведомление за сключения трудов договор преди проверката не е било изпращано. Така работодателят е допуснал лицето до работа преди да му връчи заверено копие уведомлението, в нарушение на императива на чл. 63, ал. 2 от КТ. От приложената като доказателство по делото трудова справка, попълнена от работника в деня на проверката е видно, че същия работи в обекта от 01.08.2010 г., като освен, че не му е било връчено заверено копие от уведомлението до ТД на НАП, не му е предоставен и екземпляр от сключения, очевидно след проверката, със задна дата, трудов договор, в нарушение и на разпоредбата на чл. 63, ал. 1, предл. 1 от КТ.

Във връзка с казаното по-горе неоснователно е искането на жалбоподателя нарушението да бъде преквалифицирано като маловажно по смисъла на чл. 415в от КТ. Предпоставките деянието да съставлява маловажен случай са две, изискващи се кумулативно: нарушението да може да бъде отстранено веднага и от него да не са произтекли вредни последици за работници или служители. Налице са доказателства по делото, че работникът работи от 3 дни в обекта без сключен трудов договор, без уговорени почивки и трудово възнаграждение, което би му било известно, ако трудов договор към момента на проверката е съществувал. Представеният пред контролните органи трудов договор от дата 30.07.2010 г. сам по себе си е неубедително доказателство за съществуването му в правния мир към момента на проверката, тъй като този факт не може да бъде проверен и потвърден с едностранното твърдение на жалбоподателя. Така нарушението, относно уведомлението дори и да е отстранено, в кратък период след проверката, не променя факта, че лицето е работило няколко дни без трудов договор. Това директно изключва наличие на втората предпоставка нарушението да може да бъде третирано като маловажно. Липсата на трудово правоотношение с лицето, го е лишило от закрилата на трудовото законодателство, както и от трудовите му и всички производни на тях права, при надлежно уредени трудови взаимоотношения. Следователно за работника са били налице вредни последици и случаят не може да се определи като маловажен при условията на чл. 415в от КТ.

Поради това и в изпълнение целите на административното наказване по чл. 12 от ЗАНН, настоящият касационен състав смята решението на районния съд да потвърди процесното НП за правилно и законосъобразно. Административното наказание се налага с цел да се превъзпита нарушителят към спазване на установения ред на държавно управление, както и да се

въздействия предупредително върху останалите граждани. Третирането на такива случаи като маловажни, с подобен занижен размер на санкцията, по-скоро би стимулирало нарушителите, имайки предвид облагите, които биха черпили от незачитането на трудовите и осигурителни права на работниците и служителите. Още повече, че в изпълнение на правилото на чл. 27, ал. 2 от ЗАНН, наложената и потвърдена санкция е минимално предвидената в чл. 414, ал. 3 от КТ.

Предвид гореизложеното и след извършената служебна проверка на основание чл. 218, ал. 2 от АПК относно валидност, допустимост и съответствие с материалния закон на обжалваното първоинстанционно решение, настоящият съдебен състав не установи пороци на атакувания съдебен акт, които да съставляват основание за неговата отмяна или изменение. Решението на Районен съд – Перник е правилно и законосъобразно и като такова следва да бъде потвърдено, а касационната жалба да бъде отхвърлена като неоснователна.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2, предл. 2 от ЗАНН, Административен съд – Перник

Р Е Ш И

ОСТАВЯ В СИЛА решение №112 от 08.03.2011 г. на Районен съд – Перник, постановено по н.а.х.д. №1459 по описа на съда за 2010 г., с което е потвърдено наказателно постановление №23-2301898/29.09.2010 г., издадено от Директор на Дирекция „Инспекция по труда“ (ИТ) – София, издадено срещу ЕТ „****“, гр.Перник.

Решението окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: /П/

ЧЛЕНОВЕ: 1./П/

2./П/